

[Aksel Larsen.]

til at gøre rede for, af den mening, at prisaftaleloven er aldeles utilstrækkelig, at den burde både formuleres og administreres anderledes og bedre, end tilfældet er. Vi kan derfor ikke stemme for forslaget om forlængelse af prisaftaleloven, idet vi ikke ønsker at give et tillidsvotum til denne lov i dens nuværende affattelse, men vi vil på den anden side naturligvis ikke stemme imod lovforslaget. Vi vil afholde os fra at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 118 stemmer mod 5; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om tilskud af statskassen til Ny Carlsberg Glyptotek.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4143).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Vigo Starcke: Af den meget kortfattede betænkning kan man ikke se, hvad der er foregået i udvalget, men jeg må opfatte betænkningen sådan, at der i udvalget ikke er taget hensyn til de ønsker, som blev fremsat fra vor side ved lovforslagets første behandling. Der er ikke overvejet noget med hensyn til at indføre besparelser på de områder, hvor besparelser kan gennemføres, og der er ikke overvejet muligheder for at skaffe større indtægter, enten gennem de 100 000 årlige besøgende eller på anden vis. Det principielle i lovforslaget, nemlig dette, at man udsteder ligesom en blancoveksel — selvom den er tidsbegrænset — med hensyn til dækningen af underskuddet, synes vi er forkert, og vi havde ventet,

at der var blevet foretaget ændringer på dette punkt. I hvert fald forbavser det os at se det ærede medlem hr. Ragers navn under indstillingen om, at forslaget skal vedtages uforandret, når man tager hensyn til de bemærkninger, som det ærede medlem fremsatte under første behandling. Hvis der havde foreligget et forsvarligt forslag, ville vi fra vor side have taget det under velvillig overvejelse; men i den foreliggende form kan vi ikke tiltræde lovforslaget. Jeg vil dog gerne understrege, at under hensyn til den store betydning, som Glyptotekets samlinger har, må disse samlinger opretholdes; men der findes andre muligheder.

Til slut vil jeg gerne lige sige et par ord i anledning af, at det er blevet oplyst, at de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Rager fremsatte under første behandling her om sagens behandling i det kommunale råd, ikke var sandfærdige. Den repræsentant for retsforbundet, som dør udtalte sig om dette spørgsmål, udtalte sig ikke derom ved denne sags behandling, men under behandlingen af et helt andet forslag i 1952, et forslag om et mindre eengangstilskud på 30 000 kr. Ved denne lejlighed udtalte frk. Gudrun Bjørner — det står i forhandlingerne side 955, og jeg vil gerne have lov til at citere nogle ganske få ord —:

„Der kan være rimelighed i, at det offentlige i enkelte tilfælde yder tilskud til museer; det er aldeles ikke noget retsstatsprincipspørgsmål, men når vi går imod f. eks. denne sag, er det, fordi der også ad anden vej er mulighed for at løse problemet, uden at det koster skatteborgerne noget.“

Under forhandlingerne udtalte medlem af kommunalbestyrelsen frk. Gudrun Bjørner endvidere, at man bl. a. kunne tænke sig den mulighed, at der kunne sælges noget af det, som man på museet ikke brød sig om at udstille. Dette har det ærede medlem hr. Rager her i tinget fremstillet sådan, at frk. Gudrun Bjørner skulle have udtalt, at det ikke var disse ting, som eventuelt kunne sælges, nej, det var de gode ting, de rigtig værdifulde ting, som skulle sælges.

Jeg ville lige benytte denne lejlighed til at tilbagevise det ærede medlem hr. Ragers urigtige oplysninger.